

tairetaten vil have sin Revision udført. Naar vi nu ovenikjøbet see, hvor sparsommelig Militairetaten er med sine Skildvagter, og det selv der — hvad vi kunne tale nærmere om — hvor jeg er overbevist om, at den egentlig ingen Ret har til at inddrage Skildvagterne, medmindre den vil putte Pengene i Statskassens Lomme og ikke beholde dem til andet Brug, saa skulde vi fra vor Side ogsaa vide, hvad vi skulde betale og hvad vi ikke skulde betale, og vi skulde for Alt i Verden ikke forpligte os til at bruge Corporaler, hvor vi ikke have dem nødig. Med al den Respekt, jeg har for Corporalerne og for deres Virksomhed i Militairetaten, saa maa man jo dog lægge Mærke til, at naar de ved Udskrivningen støde sammen med Borgerne, saa huske de ikke ret paa, at Disciplinen er af en anden Art; det kan som en Følge deraf overmaade let ved Udskrivningen komme til et saadant Sammenstød med Mandskabet, at den Mand, som har lidt for megen Selvfølelse, støder Corporalen igjen, og saa er det en ganske anden Slags Bestillingsmand, der har lidt en Krænkelse, end om det, saa at sige, var en af Mandskabets Jevnlige, thi vi kunne ogsaa godt lade Mandskabet maale af deres Jevnlige, det er der ingen Banffelighed ved. Jeg troer derfor ogsaa, at vi angaaende dette Punkt maae see at faae Noget forandret ved Lovforslaget. Jeg mener ikke, at vi skulde indstrænke de Pengemidler, som stilles til Ministerens Raadighed, for at faae Udskrivningen udført, men kun, at vi skulde gjøre det klart, at den ikke absolut skal udføres ved Corporaler, thi under Justitsministeriet staaer der kun een Slags Corporaler, det er Vagtmestrene ved Slaveriet, men om dem kan der ikke her være Tale. De Corporaler, hvorom der her kan være Tale, staae slet ikke under Justitsministeren, dem kan han ikke faae uden som en Art Velvillighedsdag fra Krigsministeren, og den Art Velvillie behøve vi ikke.

Justitsministeren: Den ærede Taler har gjort opmærksom paa, at det kunde være ønskeligt, at der ved denne Lov blev truffet Foranstaltninger til flere Besparelser i de Udgifter, hvorom her er Tale, og har saaledes

nævnet Befordringsvæsenet. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at allerede i min tidligere Stilling, som Departementschef i Indenrigsministeriet, under hvilket mit Embede Fribefordringerne henhørte, har det ligget mig paa Hjerte at indføre saa mange Besparelser, som muligt, ogsaa med Hensyn til Befordring af Sessionspersonalet, og dersom den ærede Taler vilde sammenligne de Befordringer, der nu afgives til Sessionspersonalets Reiser, med de tidligere afgivne, vilde han vistnok erkjende, at der i denne Henseende ikke er udrettet saa Lidet. Det ærede Medlem talte om Indførelsen af Genspændertjoretøi, men jeg troer ikke, at disse kunne komme til Anvendelse i dette Tilfælde. Med slige Kjøretøier vilde man nemlig komme langsommere afsted, og hvad der saaledes spares paa den ene Maade, vilde gaae med paa den anden. Der er af Indenrigsministeriet forefæret bestemte Kjørsregulativer med Hensyn til Sessionspersonalet — hvormange Personer der skal være paa hver Vogn, og hvormange Vogne der hver Sessjon maa bruges.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeriet troer sig besøiet til at sætte andre Bærnepligtige under offentlig Guur end dem, der nævnes i Motiverne til Lovudkastets Pag. 7, da maa jeg udtale, at jeg ikke anseer Ministeriet besøiet dertil. Iøvrigt maa jeg bemærke, at Ministeriet ogsaa i denne Retning har søgt at bevirke Indstrækning og Besparelse. Der er ved et Circulaire af 27de September s. A. paalagt Sessjonerne ikke at sætte Andre under Guur end dem, som ere behandlede paa Sessjonen, eller som, efterat være indkaldte til Armeen og atter hjemsendte, ere blevne syge, efterat de igjen skulde møde paa Sessjonen, — saa at det s. Ex. ikke længere finder Sted, som tidligere var Tilfældet, at ogsaa de skulde sættes under Guur, der, uden at skulle udskrives, mødte første Gang paa Sessjonen, naar de havde en eller anden Svagthed.

Hvad Brugen af Corporaler angaaer, da skjønner jeg ikke rettere, end at ogsaa andre Personer kunne bruges, vel at mærke, naar de have den fornødne Dvælsel og Erfaring i at maale, thi ogsaa dertil behøves Dvælsel og